

Kungens lilla piga

Anna-Lisa Frykman

1. I kung-ens gran-na slotts sto-ra, sto-ra, sto-ra kök det
 finns en li-ten, li-ten, li-ten pi-ga. Hon all-tid har så brått, för där är så myc-ket stök, och
 jämt ska hon för al-la vac-kert ni-ga. Och ban-nor ut-av al-la hon mås-te ta e-mot, för
 jämt är lil-la nä-san så rys-ligt svart av sot, och ti-di-gast av al-la hon sti-ger ur sin säng, och
 se'n går he-la da-gen lång ut - i ett en-da fläng.

2. För först ska kungens krona hon göra riktigt fin,
 hon gnider den med putset "Blanka-lätta".
 och se'n på huvudknoppen av drottning Sura-min
 ska lockperuken riktigt rätt hon sätta,

och se'n går hon och väcker prinsessan Ädelknopp
 och tittar noga efter, att snällt hon stiger opp,
 och sedan under dagen hon har ett fasligt sjå
 att lära allra, allra minsta prinsen gå.

3. Och hon ska sopa trappan, och hon ska skura golv,
 och hon ska bära slask och ved och vatten.
 Hon kommer ej i säng, förrän klockan slagit tolv,
 och då så får hon ligga bredvid katten.

Men hon är aldrig ledsen, fast det är mycket knog,
 hur än det går i livet, så klarar hon sig nog,
 för se hon går och sjunger så glatt, vad hon än gör,
 ty kungens lilla piga har ett strålande humör.